21/12/2018

“Θα δοξασθούμε κατά το μέτρο της αγάπης μας”

/ Ορθόδοξες Προβολές

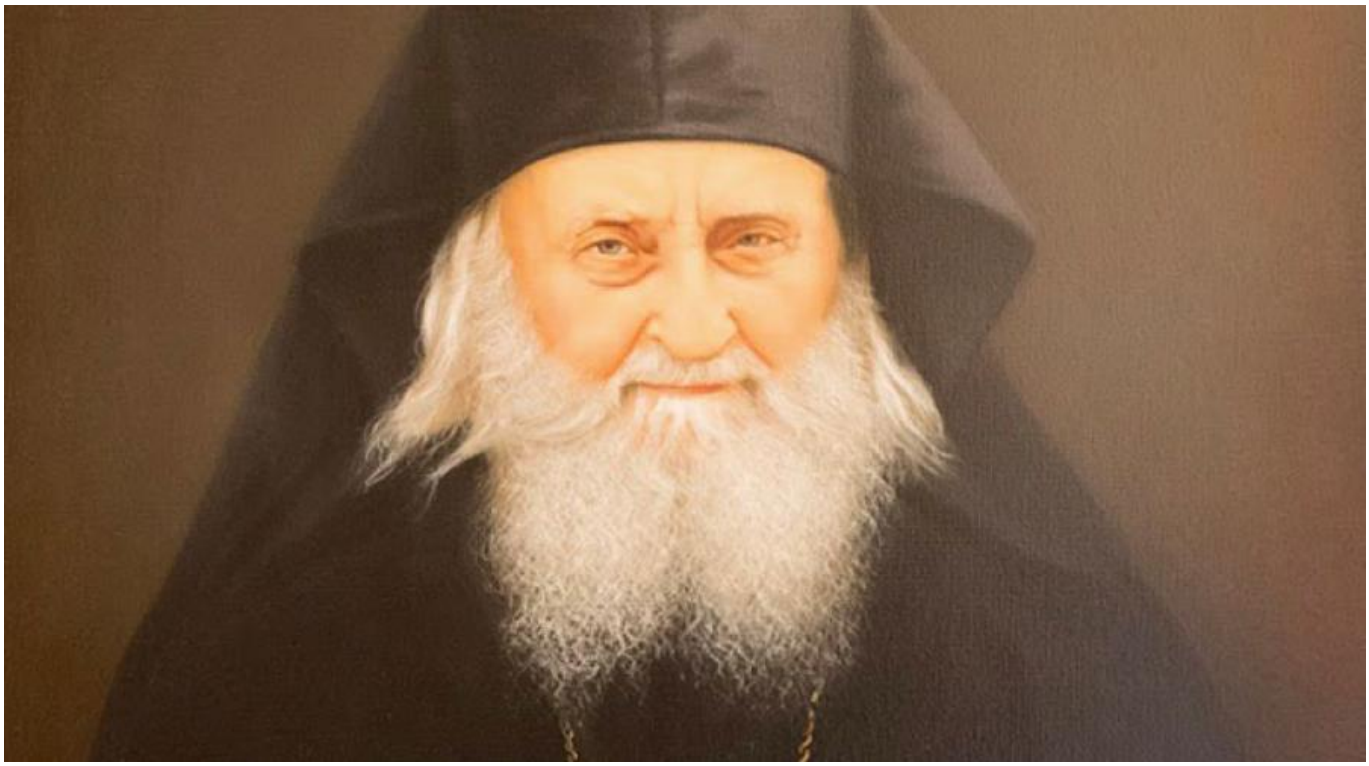

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός ιστοτόπος της **Ενορίας Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων (www.agiazoni.gr),** αναδημοσιεύει απόσπασμα **από το βιβλίο “Ἅγιος Σιλουανός, ὁ Ἀθωνίτης, Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Ἔσσεξ Ἀγγλίας” σε συγγραφή πατρός Σωφρονίου Σαχάρωφ:**

“Πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουν τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας. **Μπῆκαν στὸ σκοτάδι καὶ δὲν βλέπουν τὸ Φῶς τῆς Ἀλήθειας.** Ἐκεῖνος, ὅμως, ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἐλεήμων καὶ καλεῖ ἀπὸ εὐσπλαχνία ὅλους κοντά Του: «Ἐλᾶτε σ’ Ἐμένα ὅλοι οἱ “κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι”, γνωρίστε Με καὶ ἐγὼ θὰ δώσω σὲ σᾶς τὴν ἀνάπαυση καὶ τὴν ἐλευθερία».

Νὰ ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία –ὅταν βρισκόμαστε ἐν τῷ Θεῷ. Κι ἐγὼ δὲν τὸ γνώριζα αὐτὸ προηγουμένως. **Ὡς τὴν ἡλικία τῶν εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν πίστευα μόνο ὅτι ὁ Θεὸς ὑπάρχει ἀλλὰ δὲν Τὸν γνώριζα.** Ἀφότου, ὅμως, Τὸν γνώρισα ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἡ ψυχή μου ὁρμᾶ μὲ πάθος πρὸς Αὐτὸν καὶ Τὸν ζητῶ διακαῶς ἡμέρα καὶ νύχτα.

Ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντολὴ νὰ ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. **Σὲ αὐτὸ ἔγκειται ἡ ἐλευθερία: στὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ τὸν πλησίον.** Ἐδῶ βρίσκεται

καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότητα. Στὴν κοσμικὴ τάξη εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξει ἰσότητα –αὐτό, ὅμως, δὲν ἔχει σημασία γιὰ τὴν ψυχή. Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ καθένας βασιλιὰς ἢ ἄρχοντας, πατριάρχης, ἢ ἡγούμενος, ἢ διοικητής. Μπορεῖς, ὅμως, ὅπου καὶ νὰ ἀνήκεις, νὰ ἀγαπᾶς τὸν Θεὸ καὶ εἶσαι εὐάρεστος σὲ Αὐτὸν- καὶ αὐτὸ εἶναι σπουδαῖο.

Καὶ ὅσοι ἀγαποῦν περισσότερο τὸν Θεὸ στὴ γῆ, **θὰ ἔχουν μεγαλύτερη δόξα στὴ Βασιλεία καὶ θὰ εἶναι πιὸ κοντὰ** στὸν Κύριο. Ὁ καθένας θὰ δοξασθεῖ κατὰ τὸ μέτρο τῆς ἀγάπης του.

Ἡ γλυκύτητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος **μεταμορφώνει ἐντελῶς τὸν ἄνθρωπο, καὶ τὸν διδάσκει νὰ ἀγαπᾶ ἀπόλυτα** τὸν Θεό. Πεπληρωμένη μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡ ψυχὴ δὲν ἐγγίζει τὸν κόσμο, παρότι ζεῖ στὴ γῆ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους

Ἔμαθα ὅτι ἡ ἀγάπη ποικίλλει ὡς πρὸς τὴν ἔντασή της. **Ὅποιος φοβᾶται τὸν Θεό, φοβᾶται νὰ Τὸν λυπήσει μὲ κάτι·** αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος βαθμός. Ὅποιος ἔχει τὸ νοῦ του καθαρὸ ἀπὸ ἐμπαθεῖς λογισμούς, αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος βαθμός, μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πρῶτο. Ὅποιος αἰσθητὰ ἔχει τὴ χάρη στὴ ψυχή του, αὐτὸς εἶναι ὁ τρίτος βαθμὸς τῆς ἀγάπης, ἀκόμη μεγαλύτερος.

Ἡ τέταρτη βαθμίδα, **ἡ τελεία ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό, εἶναι ὅταν ἔχει κάποιος τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος** καὶ στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα. Τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἁγιάζουν καὶ μετὰ τὸ θάνατό τους γίνονται ἅγια λείψανα. Αὐτὸ γίνεται μὲ τὰ σώματα τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν προφητῶν, τῶν ὁσίων ἀνδρῶν.

Ὅποιος βρίσκεται σὲ αὐτὸ τὸ μέτρο, **δὲν προσβάλλεται ἀπὸ τὴν σαρκικὴ ἐπιθυμία, καὶ θὰ μποροῦσε** νὰ κοιμηθεῖ μὲ νέα γυναίκα, χωρὶς καμμιὰ ἐπιθυμία γι’ αὐτήν. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἰσχυρότερη ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῆς γυναίκας, πρὸς τὴν ὁποία ἑλκύονται ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, γιατί ἡ γλυκύτητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεταμορφώνει ἐντελῶς τὸν ἄνθρωπο, καὶ τὸν διδάσκει νὰ ἀγαπᾶ ἀπόλυτα τὸν Θεό. Πεπληρωμένη μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡ ψυχὴ δὲν ἐγγίζει τὸν κόσμο, παρότι ζεῖ στὴ γῆ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ψυχὴ λησμονεῖ ὅλα τὰ ἐπίγεια ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀγάπη της γιὰ τὸν Θεό.

Ἡ δυστυχία μας **ἔγκειται στὸ ὅτι δὲν στεκόμαστε ἀκλόνητοι, ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφάνειάς μας,** στὴ χάρη αὐτή, καὶ ἡ χάρη μᾶς ἐγκαταλείπει, καὶ τότε ἡ ψυχὴ τὴν ἀναζητεῖ μὲ θρήνους καὶ ὀδυρμοὺς καὶ λέει: «Διψᾶ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριο”.